

F. t. l. om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

sted ved de vurderinger, der foretages udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne i medfør af forslaget § 4, at det ved enhver vurdering ansatte værditab straks opføres som fast fradrag i grundværdistigningen, hvilket fradrag i udstykningsstilfælde, både når værditabet konstateres ved selve udstykningsvurderingen og ved udstykningsvurdering, der finder sted, efter at værditabet er konstateret, fordeles mellem de ved udstykningsvurderingen fremkomne lodder, samt at fordelingen skal ske efter forholdet mellem de beløb, hvormed grundværdien efter fradrag for forbedringer for de enkelte lodder overstiger loddernes grundbeløb.

Til § 59.

Bestemmelserne svarer til § 10 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til § 60.

Bestemmelserne svarer til § 12 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til § 61.

Bestemmelserne svarer til § 15 i den nugældende grundstigningsskyldslov, dog er bestemmelsen i lovens § 15, stk. 5, ikke medtaget. Om begrundelsen herfor henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 62.

Til stk. 1—5. Bestemmelserne svarer til, hvad der nu er gældende, jfr. den nugældende grundstigningsskyldslovs § 14 og finansministeriets bekendtgørelse nr. 375 af 1. september 1950 afsnit D.

Til stk. 6. Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse, der er nødvendiggjort af, at den afgiftspligtige grundstigning ved 11. almindelige vurdering først kan beregnes, når den i § 6, stk. 1, i den nugældende grundstigningsskyldslov omhandlede stigningsprocent er opgjort. Da ejendommenes grundbeløb først kan foreligge, når den afgiftspligtige grundstigning er beregnet, er det nødvendigt at have en positiv regel for de tilfælde, hvor der skal foretages grundbeløbsfordeling i tiden efter 1. oktober 1956 og indtil stigningsprocenten foreligger.

Til §§ 63—65.

Bestemmelserne svarer til §§ 16—18 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til § 66.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i § 19 i den nugældende grundstigningsskyldslov, dog at man under hensyn til den foreslåede skærpelse af afgiften, i stk. 1 a og b har foreslået en for-

højelse af de beløb, for hvilke der kan ske fritagelse, fra 4 000 kr. til 6 000 kr.

Man har endvidere i stk. 1 c foreslået en forhøjelse af den maksimale grundværdi for de sommerhuse og kolonihaver, der kan opnå fritagelse for grundstigningsskyld, fra 4 000 kr. til 6 000 kr.

Endelig har man fundet det rimeligt, at sociale boligforeninger, hvis vedtægter er udfærdiget i overensstemmelse med de af boligministeriet godkendte normalvedtægter, i stk. 1 b sidestilles med boligforeninger.

Til §§ 67—70.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i §§ 20—23 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til § 71.

Der henvises til de almindelige bemærkninger angående fikseringen af ejendomsskylden. Den ejendomsskyld, der fikseres som ejendomsskyld til staten, er den, der ved lovens ikrafttræden skulle svares til staten og den fælleskommunale udligningsfond. Er en ejendom på dette tidspunkt helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld, vil ejendomsskylden eller den fritagne del af samme være endeligt bortfaldet, og det hvad enten fritagelsen er direkte hjemlet ved bestemmelserne i loven af 7. august 1922 eller andre love, eller fritagelsen er givet bevillingsmæssigt. Senere forandringer ved ejendommens benyttelse, der efter de nugældende regler ville medføre ændring i fritagelsen, vil ikke kunne medføre opvågning af den således bortfaldne ejendomsskyld. Derimod vil der som følge af de i §§ 76 og 77 foreslåede regler kunne blive tale om, at ejendomsskyld, der efter lovens ikrafttræden svares af ejendommen, senere falder bort, endeligt eller midlertidigt.

Til §§ 72 og 73.

At forskelsværdien ved en ejendom forsvinder, kan have forskellige årsager. Det kan f. eks. skyldes, at bygningerne på ejendommen nedrives eller brænder; det kan også skyldes, at de på ejendommen værende bygninger mister deres værdi som følge af bortsalg af jord eller af anden grund. For skoves vedkommende kan forskelsværdiens forsvinden skyldes, at træbestanden bliver ødelagt ved brand, stormskade eller lignende. I alle sådanne tilfælde bør den på ejendommen hvilende ejendomsskyld formentlig endeligt falde bort. Under en ordning, der går ud på at fritage alt nybyggeri og lignende for ejendomsbeskatning og samtidig at afvikle beskatningen af de alt bestående bygninger og lignende, kan man ikke op-